

Súd: Okresný súd Malacký
Spisová značka: 4Csp/82/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1622202531
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ján Pastirčík
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2024:1622202531.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacký sudcom Mgr. Jánom Pastirčíkom v spore žalobkyne: Intrum Slovakia s.r.o, so sídlom Mýtna 48, Bratislava, IČO: 35 831 154, zastúpenej: A. A. B., C., D. D. E. XX, F., proti žalovanej: E. G., nar. XX.X.XXXX, bytom H. E. XXXX/XX, E., o zaplatenie 4 751,41 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd konanie v časti o zaplatenie sumy 1 255,33 € s príslušenstvom zastavuje.

Vo zvyšnej časti žalobu zamietá.

Žalovanej nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 27.10.2022 sa pôvodná žalobkyňa Všeobecná úverová banka, a.s., so sídlom v Bratislave, Mlynské nivy 1, IČO: 31 320 155, domáhala voči žalovanej zaplatenia sumy 4 751,41 € spolu s úrokmi z omeškania vo výške 8 % ročne z tejto sumy od 21.9.2022 do zaplatenia. V žalobe uviedla, že so žalovanou uzatvorila dňa 16.12.2011 zmluvu o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty I., C., na základe ktorej sa zaviazala poskytnúť žalovanej kreditnú kartu, ku ktorej viedla účet č. XXXXXXXX. Žalovanej bol poskytnutý úver s dohodnutým úrokom vo výške 21,24 %. Ku dňu vystavenia výpisu z účtu mala žalovaná schválený úverový rámec vo výške 3 000 € a bola povinná platiť žalobcovi štandardnú mesačnú splátku vo výške 100 €. Žalovaná si nespĺnila svoje povinnosti vyplývajúce jej zo zmluvy, a to ani napriek viacerým výzvam zo strany pôvodnej žalobkyne. Pred odstúpením pohľadávky na vymáhanie pôvodná žalobkyňa vystavila ku dňu 8.9.2022 nový výpis z bankovej knihy s konečným stavom ku dňu 31.8.2022 s konečným zostatkom na úhradu vo výške 4 751,41 €. Konečný dlh žalovanej z doposiaľ neuhradeného zostatku predstavuje práve uvedenú sumu. Žalovaná si nespĺnila svoju povinnosť uhradiť peňažný záväzok v lehote splatnosti do dňa 20.9.2022. Pôvodná žalobkyňa preto požadovala z dlžnej sumy aj zákonné úroky z omeškania.

2. Uznesením zo dňa 2.2.2023 č.k. 4Csp/82/2022-80 súd pripustil zmenu strany sporu na strane žalobkyne tak, že pôvodná žalobkyňa z konania vystúpila a na jej miesto do konania vstúpila terajšia žalobkyňa. Uvedené uznesenie nadobudlo právoplatnosť 10.3.2023.

3. Žalobkyňa v doplnení žaloby doručenom súdu dňa 13.7.2023 okrem iného uviedla, že žalovaná dňa 9.12.2011 vyplnila žiadosť o aktiváciu Bankomatky Quatro. V zmysle Obchodných podmienok pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s., prijatím a schválením tejto žiadosti zo strany banky došlo k uzatvoreniu zmluvy o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty I., C.. Zo strany banky bola žiadosť schválená 16.12.2011, o čom svedčí podpis na uvedenej žiadosti. Ku dňu vystavenia výpisu z kartového účtu mala žalovaná schválený úverový rámec vo výške 3 000 € so

zmluvným úrokom vo výške 22,80 % ročne so štandardnou splátkou vo výške 100 € mesačne. V súlade s čl. V bod 35 písm. a/ obchodných podmienok právna predchodkyňa žalobkyne listom z 2.11.2019 vyhlásila okamžitú splatnosť celého dlžného zostatku z dôvodu porušenia platobnej disciplíny žalovanej spočívajúcej v opakovanom neplatení povinných splátok v stanovenej výške. Žalovaná sa dostala do omeškania so splátkou splatnou v mesiaci júl 2019. Žalovaná suma 4 751,41 € pozostáva z istiny 2 999,77 €, poplatkov 35,60 €, štandardného úroku 1 296,31 € a sankčného úroku 419,73 €. Zároveň uviedla, že berie žalobcu späť v časti istiny vo výške 455,33 € (poplatky a sankčný úrok) a žiadala v tejto časti konanie zastaviť. Taktiež oznámila súdu, že žalovaná počas súdneho konania zaplatila časť svojho dlhu a to platbami po 50 € v nasledovných dňoch: 22.12.2022, 23.1.2023, 22.2.2023, 22.3.2023, 26.4.2023, 22.5.2023 a 22.6.2023. Z dôvodu čiastočnej úhrady pohľadávky po začatí súdneho konania vzala žalobu späť v časti o zaplatenie istiny vo výške 350 € s prislúchajúcimi úrokmi z omeškania a aj v tejto časti navrhla konanie zastaviť.

4. Žalovaná sa k žalobe písomne nevyjadrila.

5. Podaním doručeným súdu dňa 10.4.2024 žalobkyňa oznámila, že žalovaná počas súdneho konania vykonala ďalšie úhrady po 50 €, a to v dňoch 24.7.2023, 22.8.2023, 22.9.2023, 23.10.2023, 22.11.2023, 22.12.2023, 22.1.2024, 22.2.2024 a 22.3.2024. Z dôvodu čiastočnej úhrady pohľadávky žalobkyňa vzala žalobu v časti o zaplatenie istiny 450 € s prislúchajúcimi úrokmi z omeškania späť a navrhla v tejto časti konanie zastaviť.

6. Súd vo veci nariadil pojednávanie na 17.4.2024, na ktoré predvolal strany sporu. Na pojednávanie sa však dostavila len žalovaná. Žalobkyňa a jeho právny zástupca svoju neúčasť na pojednávaní ospravedlnili podaním doručeným súdu dňa 10.4.2024, a to s poukazom na pracovnú zaneprázdnenosť a zásadu hospodárnosti konania. Vychádzajúc z uvedeného, súd v zmysle § 180 druhej vety C.s.p. rozhodol, že bude konať v neprítomnosti žalobkyne a jej právneho zástupcu, pojednávanie otvoril, vec prejednal a rozhodol.

7. Keďže žalobkyňa podaniami doručenými súdu dňa 13.7.2023 a 10.4.2024, teda ešte pred prvým pojednávaním vo veci, vzala žalobu späť dokopy v časti sumy 1 255,33 € (455,33 € + 350 € + 450 €) s príslušenstvom, súd bez toho, aby skúmal stanovisko žalovanej k týmto čiastočným späťvzatiám, vzal zreteľ na tieto právne účinné dispozitívne úkony žalobkyne a konanie v uvedenej časti zastavil (§ 145 ods. 2 v spojení s § 146 ods. 1 C.s.p.). Následne súd vychádzal z toho, že žalobkyňa po čiastočnom späťvzati žaloby požaduje od žalovanej už len sumu 3 496,08 € spolu s úrokmi z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 4 296,08 € do 21.9.2022 do 22.12.2022, s úrokmi z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 4 246,08 € od 23.12.2022 do 23.1.2023, s úrokmi z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 4 196,08 € od 24.1.2023 do 22.2.2023, s úrokmi z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 4 146,08 € od 23.2.2023 do 22.3.2023, s úrokmi z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 4 096,08 € od 23.3.2023 do 26.4.2023, s úrokmi z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 4 046,08 € od 27.4.2023 do 22.5.2023, s úrokmi z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 3 996,08 € od 23.5.2023 do 22.6.2023, s úrokmi z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 3 946,08 € od 23.6.2023 do 24.7.2023, s úrokmi z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 3 896,08 € od 25.7.2023 do 22.8.2023, s úrokmi z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 3 846,08 € od 23.8.2023 do 22.9.2023, s úrokmi z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 3 796,08 € od 23.9.2023 do 23.10.2023, s úrokmi z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 3 746,08 € od 24.10.2023 do 22.11.2023, s úrokmi z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 3 696,08 € od 24.11.2023 do 22.12.2023, s úrokmi z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 3 646,08 € od 23.12.2023 do 22.1.2024, s úrokmi z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 3 596,08 € od 23.1.2024 do 22.2.2024, s úrokmi z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 3 546,08 € od 23.2.2024 do 22.3.2024 a s úrokmi z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 3 496,08 € od 23.3.2024 do zaplatenia.

8. Súd vo veci vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi obsiahnutými v spise a zistil tento skutkový stav:

9. Žalovaná dňa 9.12.2011 vyplnila žiadosť o aktiváciu Bankomatky Quatro. Prijatím a schválením tejto žiadosti zo strany banky dňa 16.12.2011 došlo k uzatvoreniu zmluvy o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty I., C. (viď bod 22 tejto žiadosti/zmluvy). Zmluvné strany sa dohodli na úverovom rámci pre žalovanú vo výške 900 €, štandardnej úrokovej sadzbe vo výške 22,80 % ročne a štandardnej mesačnej splátke 30 €. V konaní bolo nesporné, že neskôr došlo k navýšeniu úverového limitu na 3 000 € so štandardnou mesačnou splátkou 100 €.

10. V zmysle bodu 35 písm. a/ Obchodných podmienok pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných VÚB, a.s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer finance Holding, a.s., ak klient napriek výzve nezaplatí povinnú splátku v stanovenej lehote, banka má právo vyhlásiť dlžný zostatok za okamžite splatný.

11. Predžalobnou upomienkou zo dňa 2.10.2019 pôvodná žalobkyňa vyzvala žalovanú na úhradu nedoplatku na splátkach vo výške 300 € s upozornením, že ak do 16.10.2019 nedôjde k úhrade, bude oprávnená úver zosplatiť. Uvedená zásielka doručovaná žalovanej bola dňa 7.10.2019 poštou vrátená pôvodnej žalobkyňi s poznámkou „adresát neznámy“.

12. Následne pôvodná žalobkyňa listom zo dňa 2.11.2019 oznamovala žalovanej, že nakoľko dlžné splátky v lehote stanovenej v predžalobnej upomienke riadne a včas neuhradila, jej dlh sa stal splatným v celom rozsahu naraz. Zároveň ju vyzvala na úhradu dlžnej sumy vo výške 3 260,04 €. Žalobkyňa však v konaní ničím nepreukázala, že tento list bol doručený žalovanej.

13. Z Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 30.11.2017 uzavretej medzi Consumer Finance Holding, a.s. a pôvodnou žalobkyňou ako postupcami a žalobkyňou ako postupníkom, v znení jej dodatku č. 5, v spojení s prílohou č. 3 k tejto zmluve vyplýva, že predmetom rámcovej zmluvy bola aj pohľadávka, ktorú si žalobkyňa uplatňuje voči žalovanej v tomto konaní. Ďalej sa v rámcovej zmluve dohodlo, že konkrétne pohľadávky, ktoré sa majú postúpiť, budú určené v jednotlivých Žiadostiach o postúpenie a prevod, pričom dátumom postúpenia sa rozumie každý dátum, ku ktorému dôjde k doručeniu Žiadosti o postúpenie a prevod od postupcov postupníkovi. Zo Žiadosti o postúpenie a prevod z 8.11.2022 (kde pôvodná žalobkyňa vystupovala ako postupca a žalobkyňa ako postupník), vyplýva, že predmetná pohľadávka voči žalovanej sa s odvolaním na rámcovú zmluvu postupuje na žalobkyňu k dátumu prevzatia, t.j. k 18.11.2022.

14. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

15. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

16. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v znení účinnom ku dňu uzatvorenia úverovej zmluvy, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

17. Podľa § 52 ods. 3 a 4 Občianskeho zákonníka, účinného ku dňu uzatvorenia úverovej zmluvy, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

18. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté, alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky.

19. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

20. Podľa § 1 ods. 2 prvej vety zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere (ďalej len „ZoSÚ“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné

poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

21. Podľa § 2 písm. a/, b/ ZoSÚ, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

22. Podľa § 2 písm. d/ ZoSÚ, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

23. Podľa § 17 ods. 1 ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia predmetnej zmluvy o postúpení pohľadávok), práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

a/ ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a/, banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a

b/ prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

24. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

25. Podľa § 524 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

26. Podľa § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka, nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

27. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z o bankách, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

28. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že medzi pôvodnou žalobkyňou ako veriteľom a žalovanou ako dlžníkom bola uzavretá Zmluva o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty I., C., na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý úver rámcem vo výške 900 €, pričom neskôr bol tento úverový rámcem navýšený na sumu 3 000 €. Právny vzťah založený predmetnou úverovou zmluvou je právnym vzťahom založeným spotrebiteľskou zmluvou a je nevyhnutné posudzovať ho nielen podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka (§ 497 a nasl.), ale aj právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru (§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a ZoSÚ), keďže pôvodná žalobkyňa pri uzatváraní zmluvy o úvere vystupovala ako veriteľ s poukazom na predmet podnikania

a žalovaná vystupovala ako spotrebiteľ, pretože pri uzatváraní a plnení zmluvy nekonala v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolenia.

29. Súd sa v prvom rade zaoberal otázkou aktívnej vecnej legitímácie žalobkyne. Vo všeobecnosti platí, že pod vecnou legitímáciou sa rozumie stav vyplývajúci z hmotného práva, podľa ktorého je určitá osoba subjektom práva alebo povinnosti, ktoré sú predmetom konania. Pre posúdenie, kto je v spore vecne legitímovaný je rozhodujúce výlučne právo hmotné. V prípade dvojstranných právnych vzťahov, v ktorých strany stoja navzájom v spore, sa rozlišuje vecná legitímácia aktívna (na strane žalobcu) alebo pasívna (na strane žalovaného). Z hľadiska vecnej legitímácie je teda podstatné, že ten, kto žaluje, je aj v skutočnosti podľa hmotného práva nositeľom oprávnenia, o ktoré v konaní ide (aktívna vecná legitímácia), resp. ten, kto je žalovaný, je aj reálne nositeľom povinnosti, ktorá je predmetom konania. Nedostatok vecnej legitímácie znamená, že ten, kto tvrdí svoje hmotnoprávne oprávnenie, alebo o kom sa tvrdí, že je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti, v skutočnosti toto oprávnenie nemá, alebo nie je nositeľom tvrdenej povinnosti, o ktorú v konaní ide.

30. Žalobkyňa svoju aktívnu vecnú legitímáciu v tomto spore vyvodzovala z Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 30.11.2017 (v znení jej dodatku č. 5) uzavretej medzi pôvodnou žalobkyňou ako postupcom a žalobkyňou ako postupníkom, v spojení so Žiadosťou o postúpenie a prevod z 8.11.2022, na základe čoho malo k 18.11.2022 dôjsť k postúpeniu predmetnej pohľadávky voči žalovanej na žalobkyňu.

31. Hoci v konaní už bolo na návrh pôvodnej žalobkyne právoplatne rozhodnuté o pripustení zmeny na strane žalobkyne, je potrebné uviesť, že súd v súlade s § 80 C.s.p. predmetný návrh posudzoval len z hľadiska toho, či bol podaný oprávnenou osobou, ďalej či po začatí konania nastala právna skutočnosť, s ktorou sa spája prevod práva, o ktorom sa koná, a či ten, kto mal do konania vstúpiť na strane žalobkyne, so svojim vstupom súhlasí (viď uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 23.8.2018 sp. zn. 8 Cdo 28/2017). Súd v tomto štádiu konania nebol oprávnený hodnotiť, či sú inak naplnené predpoklady pre takúto právne nástupníctvo z pohľadu hmotnoprávnej úpravy. Otázkou, či tvrdené právo, ktoré malo byť prevedené, skutočne prešlo na iný subjekt sa totiž súd môže zaoberať len v rozhodnutí vo veci samej a nie pri skúmaní procesného nástupníctva (k tomu porovnaj napr. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 30.5.2018 sp. zn. 1 Cdo 163/2017, ako aj uznesenie Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 32 Odo 743/2006). Skutočnosť, že súd už pripustil zmenu strany sporu na strane žalobkyne preto nijako nebránila súdu, aby skúmal, či v danom prípade došlo k platnému postúpeniu pohľadávky z pôvodnej žalobkyne na terajšiu žalobkyňu a v nadväznosti na to, či je žalobkyňa v tomto spore aktívne vecne legitímovaná.

32. Postúpenie pohľadávky je upravené v § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka. V posudzovanej veci však predmetom postúpenia bola pohľadávka vyplývajúca zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, takže na jej platné postúpenie museli byť splnené aj podmienky uvedené v § 17 ods. 1 ZoSÚ.

33. Žalobkyňa tvrdila, že žalovaná porušila platobnú disciplínu, keď opakovane neplatila povinné splátky v stanovenej výške. Do omeškania sa dostala so splátkou splatnou v mesiaci júl 2019. Pôvodná žalobkyňa preto listom z 2.11.2019 vyhlásila okamžitú splatnosť dlžného zostatku. Súd zdôrazňuje, že uvedené skutkové tvrdenia žalobkyne sa týkajú jednej z podmienok postúpenia pohľadávky podľa § 17 ods. 1 ZoSÚ (splatnosti pohľadávky), žalobkyňu preto zaťažovalo dôkazné bremeno ohľadne preukázania týchto skutkových tvrdení, a to i napriek tomu, že žalovaná ich v konaní nepoprela (mutatis mutandis nižšie citovaný judikát R 6/2022). Súd preto skúmal naplnenie predpokladu uvedeného v § 17 ods. 1 písm. b/ ZoSÚ, t.j. či postupovaná pohľadávka bola splatná v celom rozsahu. Spomínané ustanovenie totiž vyžaduje postúpenie pohľadávky buď po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru, alebo pohľadávky, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

34. Pôvodná žalobkyňa listom z 2.10.2019 označeným ako Predžalobná upomienka oznámila žalovanej, že má nedoplatok na splátkach v celkovej výške 300 € a žiadala ich bezodkladne uhradiť. Zároveň žalovanú v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka upozornila, že ak do 16.10.2019 nedôjde k úhrade, bude oprávnená úver zosplatiť. Predmetná zásielka doručovaná žalovanej bola pôvodnej žalobkyňi dňa 7.10.2019 poštou vrátená s poznámkou „adresát neznámy“. Žalobkyňa v konaní doložila list pôvodnej žalobkyne z 2.11.2019 označený ako „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“,

v ktorom pôvodná žalobkyňa oznamuje žalovanej, že dlžné splátky v predžalobnej upomienke riadne a včas neuhradila a preto sa jej dlh z predmetnej kreditnej karty stal splatným v celom rozsahu naraz. Zároveň pôvodná žalobkyňa žiadala v tomto liste žalovanú uhradiť dlh v celkovej sume 3 260,04 €. Súd v tejto súvislosti poukazuje na § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka podľa ktorého prejav vôle pôsobí voči neprítomnej osobe od okamihu, keď jej dôjde. Žalobkyňa však v konaní ničím nepreukázala, že pôvodná žalobkyňa uvedený list doručila do dispozičnej sféry žalovanej. Na základe uvedeného možno konštatovať, že k účinnému zosplateniu úveru nedošlo.

35. Keďže k zosplateniu predmetného úveru nedošlo a žalobkyňa nepreukázala, že nastala konečná splatnosť úveru (naopak, žalobkyňa tvrdila, že zmluva bola uzavretá na dobu neurčitú), súd dospel k záveru, že postúpenie predmetnej pohľadávky voči žalovanej z pôvodnej žalobkyne na žalobkyňu bolo podľa § 39 Občianskeho zákonníka pre rozpor s § 17 ods. 1 písm. b/ ZoSÚ neplatné.

36. So zreteľom na to, že veriteľom pohľadávky v čase uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávok bola VÚB, a.s., teda banka, na platné postúpenie pohľadávky na žalobkyňu bolo taktiež nevyhnutné splnenie zákonných podmienok pre postúpenie pohľadávky vyplývajúcich z ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách. Súd v tejto spojitosti poukazuje na judikát R 60/2018, z ktorého právnej vety vyplýva, že postúpenie pohľadávky banky, ku ktorému došlo v rozpore s týmto ustanovením, je neplatný právny úkon. V odôvodnení tohto rozhodnutia dovolací súd zdôraznil, že ak bola postúpená pohľadávka v rozpore so zákonom, nemožno uvedené konvalidovať ani včasným a riadnym oznámením o postúpení pohľadávky dlžníkovi.

37. Súd na tomto mieste poukazuje taktiež na právnu vetu judikátu R 6/2022, v ktorej sa uvádza: „V sporoch s ochranou slabšej strany súd skúma vecnú legitimitáciu z úradnej povinnosti. Dôkazné bremeno preukázania splnenia podmienok podľa § 92 ods. 8 vety prvej Zákona o bankách pred postúpením pohľadávky zaťažuje veriteľa, a to aj v prípade, že spotrebiteľ nepoprel s tým súvisiace skutkové tvrdenia veriteľa.“ Krajský súd v Bratislave v rozsudku z 29.11.2022 sp. zn. 3Co/84/2021 vychádzajúc z uvedenej právnej vety skonštatoval, že postupca, ktorému bola pohľadávka postúpená bankou, je povinný nielen tvrdiť, ale i preukázať, že pred postúpením bola predmetná pohľadávka splatná, že banka dlžníka písomne vyzvala na splnenie jeho záväzku a klient i napriek tomu zostal v omeškaní so splatením svojho záväzku aspoň 90 kalendárnych dní. Nepreukázanie týchto skutočností má za následok nepreukázanie aktívnej vecnej legitímácie postupníka, a to i v prípade, keď sa spotrebiteľ svojich práv v konaní výslovne nedovoľáva, nakoľko v takom prípade sa ustanovenie § 151 ods. 1 C.s.p. o nespornosti nepopretých skutkových tvrdení neuplatní. Samotná pasivita žalovanej strany v tomto smere preto nemôže viesť k aplikácii ustanovenia § 151 ods. 1 a 2 C.s.p. a zakladať povinnosť súdu priznať akýkoľvek uplatnený nárok (k tomu aj uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 246/2019).

38. Žalobkyňa bola v zmysle vyššie uvedeného povinná v konaní taktiež preukázať, že pôvodná žalobkyňa žalovanú v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách písomne vyzvala na splnenie jej záväzku a táto i napriek tomu zostala v omeškaní so splatením svojho záväzku aspoň 90 kalendárnych dní pred postúpením pohľadávky.

39. Súd v súvislosti s písomnou výzvou podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 31.3.2022 sp. zn. 2Cdo/266/2020, v ktorom dovolací súd v rámci riešenia dovolacej otázky „či výzva vo vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru predstavuje výzvu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách“, dospel k záveru, že: „Obsah ustanovenia § 92 ods. 8 veta prvá zákona o bankách predpokladá výlučnú a samostatnú písomnú výzvu banky, že je jej klient v omeškaní so splnením čo len časti svojho záväzku. Skrz spotrebiteľského charakteru dojednanej zmluvy o úvere nemožno prisvedčiť oznámeniu o mimoriadnej splatnosti úveru aj charakter výzvy v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách.“ Následne Najvyšší súd Slovenskej republiky v uznesení zo dňa 27.10.2022 sp. zn. 4Cdo/75/2020 skonštatoval neprípustnosť dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. b/ C.s.p. ohľadne tejto dovolacej otázky s poukazom na to, že už bola vyriešená v spomínanom uznesení sp. zn. 2Cdo/266/2020. Na vyriešenie tejto dovolacej otázky v uvedenom uznesení poukázal Najvyšší súd Slovenskej republiky taktiež v skoršom uznesení zo dňa 25.5.2022 sp. zn. 4Cdo/252/2021.

40. Vychádzajúc zo záverov uvedených v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Cdo/266/2020 je zjavné, že v okolnostiach prejednávanej veci za písomnú výzvu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách nemožno považovať oznámenie pôvodnej žalobkyne o vyhlásení okamžitej splatnosti

úveru zo dňa 2.11.2019. Žalobkyňa navyše v konaní ani nepreukázala, že toto oznámenie bolo doručené žalovanej. Keďže žalobkyňa v konaní nepreukázala existenciu písomnej výzvy v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, možno konštatovať, že neboli splnené všetky zákonné podmienky vyplývajúce z uvedeného ustanovenia pre postúpenie predmetnej pohľadávky na žalobkyňu, čo predstavuje dôvod neplatnosti tohto postúpenia v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Vzhľadom na neplatnosť postúpenia predmetnej pohľadávky nie je daná ani aktívna vecná legitimácia žalobkyne v tejto veci. Súd preto žalobu vo zvyšnej časti týkajúcej sa sumy 3 496,08 € s príslušenstvom (špecifikovaným v odseku 7.) ako nedôvodnú zamietol.

41. Podľa § 262 ods. 1 C.s.p., o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

42. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

43. Podľa § 256 ods. 1 C.s.p., ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

44. Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania súd vychádzal z toho, že predmetom konania bolo zaplatenie sumy 4 751,41 €. Žalobkyňa vzala žalobu späť v časti sumy 800 € s poukazom na úhrady žalovanej po podaní žaloby, v tejto časti preto procesne zavinila zastavenie konania žalovaná, čo je treba vyhodnotiť ako procesný úspech žalobkyne rovnajúci sa 16,84 % z predmetu konania. Vzhľadom na to, že späťvzatie žaloby v časti sumy 455,33 € žalobkyňa neodôvodnila, v tejto časti procesne zavinila zastavenie konania ona, čo je treba považovať za procesný úspech žalovanej. Žalovaná mala úspech aj vo zvyšnej časti rovnajúcej sa sume 3 496,08 €, v ktorej bola žaloba zamietnutá. Úspech žalovanej v konaní sa tak týka sumy 3 951,41 €, t.j. 83,16 % z predmetu konania. Celkovo teda bola v konaní úspešnejšia žalovaná, ktorej vznikol voči žalobkyňi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 66,32 % (83,16 – 16,84). Súd však žalovanej nárok na náhradu trov konania voči žalobkyňi nepriznal, pretože jej v konaní žiadne trovy nevznikli (viď R 72/2018).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Malacky, písomne, dvojmo.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a/ neboli splnené procesné podmienky,

b/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e/ súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f/ súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g/ zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h/ rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a/ sa týkajú procesných podmienok,

b/ sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c/ má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d/ ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov). Na exekučné konanie je kauzálne príslušný Okresný súd Banská Bystrica (§ 49 Exekučného poriadku).